

Hakikat ve maslahat sulhtur



Kur'ân'ın emrettiği ve hak ve hakikat ve maslahat ve insaniyet ve İslâmiyet iktiza ve teşvik ettikleri olan, barışmak ve musalâha etmektir. Evet, hakikat ve maslahat sulhtur.

Kur'ân'ın emrettiği ve hak ve hakikat ve maslahat ve insaniyet ve İslâmiyet iktiza ve teşvik ettikleri olan, barışmak ve musalâha etmektir. Evet, hakikat ve maslahat sulhtur.

Sözler, s. 177

İKİ CİHANIN RAHAT VE SELÂMETİNİ İKİ HARF TEFSİR EDER

Bak, hakikatbin olan Hafız-ı Şirazî'yi dinle: “[Farisî beyit] Yani “Dünya öyle bir meta değil ki bir nizaâ değsin.” Çünkü fânî ve geçici olduğundan, kıymetsizdir. Koca dünya böyle ise, dünyanın cüz'î işleri ne kadar ehemmiyetsiz olduğunu anlarsın.

Hem demiş:

[Farisî beyit] Yani “İki cihanın rahat ve selâmetini iki harf tefsir eder, kazandırır: Dostlarına karşı mürüvvetkârâne muaşeret ve düşmanlarına sulhkârâne muamele etmektir.”

Mektubat, s. 314

DÜŞMANLARIMIZIN SEYYİATI, TECAVÜZ OLMAMAK ŞARTIYLA ADAVETİNİZİ CELBETMESİN

Hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeyi zîr ü zeber eden düşmanlık ve adavet, her şeyden ziyade nefrete ve adavete ve ondan çekilmeye müstehak ve çirkin ve muzır bir sıfattır.

Bu hakikat Risale-i Nur'un Yirmi İkinci Mektubu'nda izahıyla beyan edildiğinden, burada kısa bir işaret ediyoruz.

Şöyle ki: Husûmet ve adavetin vakti bitti. İki harb-i umumî, adavetin ne kadar fena ve tahrip edici ve dehşetli zulüm olduğunu gösterdi. İçinde hiçbir fayda olmadığı tezahür etti. Öyle ise, düşmanlarımızın seyyiati, tecavüz olmamak şartıyla, adavetinizi celbetmesin. Cehennem ve azab-ı İlâhî kâfidir onlara.

SULH, MÂNEVÎ FÛTUHATIN ANAHTARI OLDU

“Bundan önce size yakın bir fetih daha ihsan etti.” [Fetih Sûresi: 27] ifade ediyor ki: Sulh-u Hudeybiye çendan zâhirî İslâm aleyhinde görülmüş ve Kureyşîler bir derece galip görünmüş olduğu halde, manen Sulh-u Hudeybiye manevî büyük bir fetih hükmünde olacak ve sair fütuhatin da anahtarı olacak diye ihbar ediyor.

Filhakika, Sulh-u Hudeybiye ile, çendan maddî kılıç kılıfına muvakkaten konuldu. Fakat Kur’ân-ı Hakîm’in bârika-âsâ elmas kılıcı çıktı; kalpleri, akılları fethetti. Musâlaha münasebetiyle birbiriyle ihtilât ettiler. Mehâsin-i İslâmiyet, envâr-ı Kur’âniye, inat ve taassubat-ı kavmiye perdelerini yırtarak, hükmünü icra ettiler. Meselâ bir dâhiye-i harp olan Halid bin Velid ve bir dâhiye-i siyaset olan Amr İbnü’l-Âs gibi mağlûbiyeti kabul etmeyen zatlar, Sulh-u Hudeybiye ile cilvesini gösteren seyf-i Kur’ânî onları mağlûp edip Medine-i Münevvere’ye kemal-i inkıyad ile İslâmiyete gerdendâde-i teslim olduktan sonra Hazret-i Halid bir “seyfullah” şekline girdi ve fütuhât-ı İslâmiyenin bir kılıcı oldu.

Lem’alar, s. 47